

สจล. ชี้แจงรับงานเป็นที่ปรึกษาโครงการของรัฐ เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ

จากกรณีที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) และมหาวิทยาลัยขอนแก่น (มข.) ที่ปรึกษาโครงการพัฒนาริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา (Chao Phraya for All) ได้รับการกล่าวอ้างว่า สจล. ซึ่งเป็นสถานศึกษา รับดำเนินการเป็นที่ปรึกษาโครงการพัฒนาริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาของรัฐ โดยไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) วิศวกร พ.ศ. 2542 หมวด 6 เรื่องการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม มาตรา 45-49 สจล. ได้ชี้แจงการรับงานเป็นที่ปรึกษาโครงการของรัฐ เป็นไปตามข้อบังคับ กฎหมาย เพื่อประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ ทั้งนี้ เคยมีมติ ครม.ปี 2531 และสนง.คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยมีความเห็น 3 ครั้ง ตามเรื่องเสร็จที่ 137/2547แล้วว่า มหาวิทยาลัยของรัฐเป็นนิติบุคคลมหาชนซึ่งปฏิบัติตามกฎหมายที่ให้อำนาจบัญญัติไว้แล้วย่อมมีอำนาจดำเนินการได้ โดยไม่ต้องได้รับใบอนุญาตจากสภาวิศวกร นอกจากนี้ยังเคยมีความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาที่วินิจฉัยในทำนองเดียวกัน อาทิ เรื่องเสร็จที่ 236/2517 และเรื่องเสร็จที่ 837/2546 ตามลำดับ

99 ปีที่ก่อตั้งมหาวิทยาลัยในไทย กับ บทบาทร่วมพัฒนาประเทศ

รศ.สุพจน์ ศรีนิล คณะทำงานด้านวิศวกรรมโครงการพัฒนาริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา (Chao Phraya for All) กล่าวว่า นับตั้งแต่ก่อตั้งมหาวิทยาลัยแห่งแรกของไทยในปี 2460 มาจนถึงปัจจุบัน มหาวิทยาลัยของรัฐได้ขยายจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 81 แห่ง มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันที่สำคัญของสังคมไทยเช่นเดียวกับในนานาประเทศ ซึ่งนอกจากจะให้ความรู้แก่เยาวชนแล้วยังเป็นแหล่งรวมการศึกษาวิจัยและให้บริการทางวิชาการแก่ภาครัฐและเอกชน ด้วยเป็นศูนย์รวมของบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ มีความเป็นกลางและเป็นที่ยอมรับของประชาชน ภาครัฐและเอกชนตลอดมา มหาวิทยาลัยจึงมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าตลอดมา ที่ผ่านมามาภาครัฐแทบทุกกระทรวง มอบหมายมหาวิทยาลัยของรัฐรับงาน รวมหลายพันโครงการ ดังนั้นจะเป็นไปได้อย่างไรหากการที่ สจล. ได้รับมอบหมายโครงการพัฒนาริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นเรื่องไม่ถูกต้อง มหาวิทยาลัยทั่วประเทศและหน่วยงานภาครัฐก็คงไม่ถูกต้องไปด้วย

มติคณะรัฐมนตรี (ครม.) ปี 2531

คำกล่าวหาว่า สจล. ดำเนินโครงการพัฒนาริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา(Chao Phraya for All) โดยไม่มีใบประกอบวิชาชีพ

วิศวกรรมควบคุม ตามพ.ร.บ.วิศวกร พ.ศ. 2542 หมวด 6 เรื่องการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม มาตรา 45-49 นั้น ทั้งนี้ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2531 มติคณะรัฐมนตรี สมัยที่นายอนันต์ อนันตกุล เป็นเลขาธิการกรม. ได้มีมติ ดังนี้ “ทุกมหาวิทยาลัยของรัฐได้รับสิทธิพิเศษเกี่ยวกับการให้บริการด้านวิชาการและการวิจัยในขอบเขตสาขาวิชาที่จัดให้มีการเรียนการสอนภายในมหาวิทยาลัยนั้นๆ โดยให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นที่มีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นหรือหน่วยงานอื่นของรัฐสั่งจ้างหรือใช้บริการด้านวิชาการและการวิจัยจากมหาวิทยาลัยของรัฐดังกล่าวได้โดยวิธีกรณีพิเศษ”

คณะกรรมการกฤษฎีกาเคยให้ความเห็นในเรื่องเทียบเคียง 3 ครั้ง

นายสรศักดิ์ มั่นศิลป์ คณะทำงานด้านกฎหมาย โครงการพัฒนาริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา(Chao Phraya for All) กล่าวว่าสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเคยมีความเห็น (ตามเอกสารลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2547) เรื่องการบังคับใช้พ.ร.บ.วิศวกร พ.ศ. 2542 ว่า“ปัญหาเรื่องการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยให้ความเห็นไว้แล้วสรุปได้ว่า การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐและนิติบุคคลมหาชนซึ่งต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ นั้น เนื่องจากบุคคลเหล่านั้นต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานซึ่งกฎหมายที่ให้อำนาจบัญญัติไว้อยู่แล้ว การดำเนินการดังกล่าวจึงไม่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. 2542 และในกรณีที่นิติบุคคลมหาชนจะรับดำเนินงานที่จัดอยู่ในประเภทงานวิศวกรรมควบคุมต่อบุคคลภายนอกนั้น หากการดำเนินการเป็นไปตามขอบวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลดังกล่าวก็ย่อมมีอำนาจดำเนินการได้ โดยไม่ต้องได้รับใบอนุญาตจากสภาวิศวกร” นอกจากนี้ยังมีความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาที่วินิจฉัยในทำนองเดียวกัน อาทิ เรื่องเสร็จที่ 236/2517 และเรื่องเสร็จที่ 837/2546 ตามลำดับ

พ.ร.บ. สจล.ปี 2551

นอกจากนี้ตามพ.ร.บ. สจล.ปีพ.ศ. 2551 สจล. เป็นนิติบุคคลมหาชนตามมาตรา 5 และมีอำนาจในการรับงานได้ตามมาตรา 7 “ให้สถาบันเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษ พัฒนาประยุกต์ องค์ความรู้และเทคโนโลยี และส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพขั้นสูง โดยมีภารกิจด้านการสอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม” และมาตรา 14 “สถาบันมีอำนาจและหน้าที่กระทำการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ ในมาตรา 7 อำนาจและหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง (1) ชื่อ ข้าง รั้ง ข้าง สร้าง จัดหา โอน รั้ง โอน เข้า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ แลกเปลี่ยนและจำหน่าย หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของสถาบัน ตลอดจนถือ กรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง มีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาหรือมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ ในทรัพย์สินของ สถาบัน และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มี ผู้อุทิศให้ การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของสถาบัน ให้กระทำเฉพาะอสังหาริมทรัพย์ ที่ได้มาตามมาตรา 17 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนได้ (2) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการภายใน อำนาจหน้าที่ของสถาบัน รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น (3) ร่วมมือกับหน่วยงาน

ของรัฐหรือเอกชน หรือกับองค์กรหรือหน่วยงานต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ

ดร. กมล เกียรติเรืองภมลา รองผู้จัดการโครงการพัฒนาริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา (Chao Phraya for All) กล่าวว่า เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2559 สภาวิศวกรได้ออกแถลงการณ์สำหรับกรณีความเห็นของบุคคลที่ปรากฏเป็นข่าวในเว็บไซต์สำนักข่าวอิศรา นั้น เป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวเท่านั้น ไม่ใช่ความเห็นของสภาวิศวกรและไม่มีผลผูกพันที่สภาวิศวกรต้องร่วมรับผิดชอบต่อนิวทาสที่ปรากฏเป็นข่าวในเว็บไซต์สำนักข่าวอิศรา เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2559 ด้วยแต่อย่างใดกรณีสถาบันการศึกษาที่เข้าข่ายเป็นการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม โดยชี้แจงว่า การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของสถาบันการศึกษานั้น สภาวิศวกรพิจารณาเห็นว่า มีประเด็นทางกฎหมายที่สำคัญ จึงได้เสนอเรื่องหรือต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะสถานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร เพื่อตีความการบังคับใช้ พ.ร.บ. วิศวกร พ.ศ. 2542 กับสถาบันการศึกษาในกรณีรับงานที่เข้าข่ายความผิดตามมาตรา 45 และ 47 แห่ง พ.ร.บ. วิศวกร พ.ศ. 2542 อีกทั้งได้แจ้งข้อหาหรือไปยังสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาด้วย ซึ่งปัจจุบันเรื่องยังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของกระทรวงมหาดไทย

ผศ.ดร. อัญญา สวัสดิ์ศรี โฆษกโครงการพัฒนาริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา (Chao Phraya for All) กล่าวว่า กรณีที่มีคำกล่าวหาว่าอธิการบดี สจล. สวมหมวกหลายใบ เป็นผลประโยชน์ทับซ้อนนั้น ขอชี้แจงว่า มหาวิทยาลัยหนึ่งๆ ประกอบด้วยหน่วยงานและคณะต่างๆ ซึ่งมีโครงการ บริการทางวิชาการและความร่วมมือที่ทำร่วมกับภาครัฐและเอกชนมากมาย การที่มหาวิทยาลัยมีส่วนช่วยเหลือ เป็นคณะทำงาน หรือคณะกรรมการนั้น ไม่ได้หมายความว่าผู้บริหารหรือมหาวิทยาลัยนั้น มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับหน่วยงานเหล่านั้น ถือเป็นการทำหน้าที่ตาม พ.ร.บ. สจล. ปี พ.ศ. 2551 ส่วนในการดำเนินงานศึกษาวิจัยและออกแบบนั้น สจล. และ มช. มิได้มีนโยบายผลักดันให้บริษัทที่ปรึกษาแต่ได้ระดมผู้อำนวยการ ผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านสถาปัตยกรรม วิศวกรรม ประวัติศาสตร์ การมีส่วนร่วมของประชาชน ชลศาสตร์ อุทกศาสตร์ และกฎหมาย ส่วนผู้เชี่ยวชาญต่างๆ จะหาทีมหรือระดมทีมงาน หรือแรงงานในการทำงานอย่างไรเป็นดุลยพินิจและการดำเนินงานของผู้เชี่ยวชาญนั้นๆ